

[Domov](#) > ... > [Denarni Zahtevki](#) > [Spori Majhne Vrednosti](#) > [Estonia](#)

Spori majhne vrednosti

Vsebino zagotavlja

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Estonija

1 Obstoj posebnega postopka v sporih majhne vrednosti

Nacionalna postopkovna pravila za sodne postopke v civilnih zadevah so določena v [zakoniku o civilnem postopku](#) (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*).

V skladu s členom 403 zakonika o civilnem postopku lahko sodišče s soglasjem strank v zadevi odloči brez obravnave.

V skladu s členom 404 zakonika o civilnem postopku lahko sodišče odredi, da se tožba, ki vključuje premoženjske zahtevke, obravnava po pisnem postopku, če vrednost glavnega zahtevka v tožbi ne presega 4 500 EUR ali 8 000 EUR skupaj s stranskimi zahtevki.

V skladu s členom 405 zakonika o civilnem postopku sodišče po svoji razumni presoji tožbo obravnava po poenostavljenem postopku, pri čemer upošteva le splošna postopkovna načela, določena v zakoniku, če tožba vključuje premoženjske zahtevke in vrednost glavnega zahtevka v tožbi ne presega 3 500 EUR ali 7 000 EUR skupaj s stranskimi zahtevki.

Če tožeča stranka tako zahteva, se tožba za denarno plačilo, ki izhaja iz menice ali čeka, ali tožba za prisilno izvršbo, ki izhaja iz hipoteke, hipoteke na ladji ali vpisane zastave, obravnava z listinskim postopkom, če je mogoče vse elemente, s katerimi je zahtevek utemeljen, dokazati z listinami in če so potrebne listine priložene tožbi ali pa jih tožeča stranka predloži v roku, ki ga določi sodišče.

1.1 Področje uporabe postopka, mejna vrednost

1.2 Če se stranke strinjajo, lahko sodišče odredi, da se civilna zadeva obravnava po pisnem postopku, ne glede na vrsto in vrednost zadeve.

Sodišče lahko odredi uporabo pisnega postopka brez soglasja strank, če tožba vključuje premoženjske zahtevke in vrednost glavnega zahtevka v tožbi ne presega 4 500 EUR ali 8 000 EUR skupaj s stranskimi zahtevki.

Poenostavljeni postopek se lahko uporabi, če tožba vključuje premoženjske zahtevke in vrednost glavnega zahtevka v tožbi ne presega 3 500 EUR ali 7 000 EUR skupaj s stranskimi zahtevki.

Kadar se tožba za denarno plačilo, ki izhaja iz menice ali čeka, ali tožba za prisilno izvršbo, ki izhaja iz hipoteke, hipoteke na ladji ali vpisane zastave, obravnava z listinskim postopkom, mejna vrednost ni določena.

1.2 Uporaba postopka

Vloge v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti se lahko pri sodišču predložijo elektronsko ali po izvajalcu poštnih storitev. Vloge se lahko oddajo elektronsko prek informacijskega sistema, vzpostavljenega v ta namen (javni sistem za obdelavo e-vlog (*Avalik e-toimik*)), <https://www.e-toimik.ee/>), ali po elektronski pošti na določen elektronski naslov. Kontaktni podatki estonskih sodišč so na voljo na [spletišču sodišč](#). Vloge mora podpisati pošiljatelj. Vloge, ki so poslane elektronsko, morajo biti podpisane z digitalnim podpisom pošiljatelja ali

pa morajo biti poslani na podobno varen način, ki omogoča ugotovitev istovetnosti pošiljatelja. Vloge se lahko oddajo tudi elektronsko po telefaksu ali v drugi obliki, ki omogoča pisni zapis, če se izvirnik pisne listine nemudoma predloži sodišču. Če se uporabi poenostavljeni postopek, lahko sodišče obide pravne določbe o zahtevah glede oblike, v kateri treba oddati vloge.

Kadar sodišče odredi uporabo pisnega postopka s soglasjem strank v skladu s členom 403 zakonika o civilnem postopku, čim prej določi rok za predložitev vlog in listin ter datum za objavo sodbe in o tem obvesti stranke. Stranke lahko umaknejo soglasje k pisnemu postopku le, če se postopkovni položaj bistveno spremeni. Če stranka sodišča ne obvesti, ali se strinja s pisnim postopkom, se domneva, da želi, da se zadeva obravnava na sodni obravnavi.

Kadar sodišče odredi uporabo pisnega postopka v zvezi s tožbo, ki vključuje premoženjski zahtevek v skladu s členom 404 zakonika o civilnem postopku, določi rok za predložitev vlog in listin ter datum za objavo sodbe in o tem obvesti stranke. Sodišče lahko spremeni rok, če je to upravičeno zaradi spremembe postopkovnega položaja. Sodišče prekliče uporabo pisnega postopka, če meni, da je pomembno, da stranka osebno pojasni dejstva, ki so podlaga za tožbo. Če stranka to zahteva, bo zaslišana ne glede na to, ali je bil odrejen pisni postopek.

V skladu s členom 405(3) zakonika o civilnem postopku lahko sodišče tožbo obravnava po poenostavljenem postopku, ne da bi moralo o tem izdati posebno odredbo. Kadar sodišče po svoji razumni presoji tožbo obravnava po poenostavljenem postopku, pri tem upošteva le splošna postopkovna načela. Sodišče v poenostavljenem postopku zagotovi spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin ter bistvenih procesnih pravic strank v postopku in stranko na njeno zahtevo zasliši. V ta namen ni treba sklicati sodne obravnave. Vendar morajo biti stranke v postopku obveščene o tem, da imajo pravico biti zaslišane pred sodiščem. Sodišče ima možnost poenostaviti postopek, ni pa mu tega treba storiti.

Kadar sodišče obravnava tožbo po poenostavljenem postopku, lahko med drugim:

- vodi evidenco procesnih dejanj samo, kolikor se mu to zdi potrebno, in zavrne pravico do vložitve ugovora na to evidenco,
- določi drugačne roke, kot so zakonsko določeni,
- kot pogodbene zastopnike strank v postopku prizna tudi osebe, ki niso predvidene z zakonom,
- obide pravne določbe o zahtevah glede oblike, v kateri se predložijo in pridobijo dokazi, in kot dokaz prizna tudi dokazna sredstva, ki niso bila dana pod prisego, vključno z izjavami strank v postopku,
- obide pravne določbe o zahtevah za vročanje procesnih aktov in obliko, v kateri morajo stranke v postopku predložiti listine, razen v primeru vročitve obvestila o tožbi toženi stranki,
- opusti pisni predhodni postopek ali sodno obravnavo,
- pridobi dokaze na lastno pobudo,
- izda sodbo v zadevi brez opisa zadeve ali obrazložitve,
- razglasi odločbo o zadevi za takoj izvršljivo tudi v primerih, ki niso zakonsko predvideni, ali brez zakonsko določenega jamstva.

Kadar vrednost civilne zadeve ne presega praga za poenostavljeni postopek, se uporabljajo določbe o poenostavljenem postopku, tudi v primeru pritožbe zoper odločbo, sprejeto v poenostavljenem postopku. To velja tudi za odločanje o civilni zadevi v skladu z Uredbo (ES) št. 861/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (UL L 199, 31.7.2007, str. 1), kolikor je navedena uredba ne ureja. Na podlagi Uredbe lahko o zadevi odloča okrajno sodišče (*maakohus*) z ustrezno pristojnostjo.

Listinski postopek se uporabi na zahtevo tožeče stranke, če je vse elemente, ki utemeljujejo zahtevek, mogoče dokazati z listinami in so potrebne listine priložene tožbi ali pa jih tožeča stranka predloži v roku, ki ga določi sodišče.

Za elektronsko pošiljanje listin estonskim sodiščem se lahko uporabi elektronski informacijski sistem (<https://www.e-toimik.ee/>) in vročanje listin po elektronski pošti ali telefaksu. Če se listina pošlje sodišču po telefaksu, je treba izvirnik pisne listine sodišču predložiti takoj, ko je poslan telefaks. Če je zoper sodno odločbo vložena pritožba, je treba izvirnik pritožbe predložiti v desetih dneh.

Sodišče lahko šteje, da sta vloga ali drug procesni akt, ki ju je po elektronski pošti poslala stranka v postopku, popolna, tudi če nista digitalno podpisana, če sodišče ne dvomi o istovetnosti pošiljatelja ali pošiljanju listine,

zlasti če je listine z digitalnim podpisom v isti zadevi ista stranka že prej poslala sodišču z istega elektronskega naslova oziroma če se je sodišče strinjalo, da se lahko vloge ali druge listine predložijo tudi na ta način.

Predhodno soglasje se lahko poda tudi elektronsko prek elektronskega informacijskega sistema (<https://www.e-toimik.ee/>), po elektronski pošti ali telefaksu. Soglasje za elektronsko vročanje v skladu s členom 13(1)(b)(ii) uredbe o evropskem postopku v sporih majhne vrednosti se lahko sodišču predloži tudi skupaj z vlogo za evropski postopek v sporih majhne vrednosti.

Procesne akte je treba odvetnikom, notarjem, izvršilnim organom, stečajnim upraviteljem in državnim ali lokalnim državnim agencijam praviloma vročati elektronsko prek namenskega informacijskega sistema. Drugi načini vročanja listin so dovoljeni samo, če za to obstajajo tehtni razlogi.

Pritožba zoper sodbo sodišča, izdano v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti, se lahko vloži pri okrožnem sodišču (*ringkonnakohus*), ki je pristojno za okrajno sodišče, ki je izdalo sodbo v evropskem postopku v sporih majhne vrednosti. Pritožbo je treba vložiti v pisni obliki in mora vsebovati:

1. ime sodišča, ki je izdalo izpodbijano sodbo, datum izdaje sodbe in številko civilne zadeve;
2. izrecni predlog pritožnika, v katerem se podrobno opredeli, v katerem delu pritožnik izpodbija sodbo sodišča prve stopnje, in navede odločitev okrožnega sodišča, ki jo pritožnik predlaga;
3. razloge za pritožbo;
4. čas vročitve izpodbijane sodbe.

Razlogi za pritožbo morajo vključevati:

1. pravno določbo, ki jo je sodišče prve stopnje kršilo v svoji sodbi ali pri oblikovanju sodbe, ali dejstva, ki jih je sodišče prve stopnje nepravilno ali nezadostno ugotovilo;
2. vzrok za kršitev pravne določbe ali nepravilno ali pomanjkljivo ugotovitev dejstva;
3. sklicevanje na dokaze, ki jih želi pritožnik uporabiti za dokazovanje posamezne navedbe dejstev.

Pritožbi je treba priložiti listinske dokaze, ki niso bili predloženi sodišču prve stopnje in ki jih pritožnik predlaga sodišču.

Kadar so kot razlogi za pritožbo navedena nova dejstva in dokazi, je treba v pritožbi navesti razlog, zaradi katerega ta dejstva in dokazi niso bili predstavljeni na sodišču prve stopnje.

Če pritožnik želi, da sodišče zasliši prič, pridobi zapriseženo izjavo stranke v postopku ali poskrbi za poročilo izvedenca ali pregled, je treba to skupaj z obrazložitvijo navesti v pritožbi. V tem primeru je treba v pritožbi navesti imena, naslove in kontaktne podatke prič ali izvedencev, če so znani.

Če pritožnik želi, da se o zadevi odloči na sodni obravnavi, mora to navesti v pritožbi. V nasprotnem primeru se domneva, da soglaša z rešitvijo zadeve s pisnim postopkom. Sodišče vroči pritožbo nasprotni stranki in ji določi rok, do katerega mora predložiti svoje stališče.

O zahtevku za preskus sodbe sodišča v skladu z uredbo o postopku v sporih majhne vrednosti odloči sodišče z odločbo. Zahtevek se po potrebi obravnava na sodni obravnavi. Če je zahtevek sprejet, se evropski postopek v sporih majhne vrednosti nadaljuje, kot je bil pred izdajo odločbe. Zoper sodno odločbo o zavrnitvi zahtevka za preskus sodbe sodišča se lahko vloži pritožba pri okrožnem sodišču. Pritožbe zoper odločbe o pritožbah, ki jih je izdalo okrožno sodišče, se lahko vložijo pri vrhovnem sodišču (*Riigikohus*) samo, če je okrožno sodišče pritožbo zavrnilo.

Znesek državne takse se določi na podlagi vrednosti civilne zadeve, ta pa je odvisna od zahtevanega zneska. Pri izračunu vrednosti civilne zadeve se znesek glavnega zahtevka prišteje znesku stranskih zahtevkov. V primeru vloge za evropski postopek v sporih majhne vrednosti za izterjavo zamudnih obresti, ki še niso bile obračunane, je treba znesku prišteti še znesek, ki ustreza enoletnim zamudnim obrestim. Višina državne takse se določi na podlagi končnega prejetega zneska (vrednost civilne zadeve) in v skladu s preglednico iz [Priloge 1 k zakonu o državnih taksah](#) (*riigilõivuseadus*), kot je navedeno v členu 59(1).

Državno takso je treba plačati na polovico vrednosti zahtevka za preskus sodbe sodišča v postopku, ki poteka na podlagi uredbe o postopku v sporih majhne vrednosti. Ta državna taksa ni nižja od 100 EUR in višja od 2 100 EUR.

Ob vložitvi pritožbe je treba plačati enako državno takso, kot je bila plačana ob prvotni predložitvi vloge za evropski postopek v sporih majhne vrednosti pri okrajnem sodišču, pri čemer se upošteva obseg pritožbe. Ob vložitvi pritožbe ali kasacijske pritožbe zoper sodbo, izdano na podlagi listinskega postopka, ali zoper vmesno ali delno sodbo, izdano s pridržkom, se domneva, da je vrednost zadeve 1/4 vrednosti zadeve na prvi stopnji.

Ob vložitvi kasacijske pritožbe pri vrhovnem sodišču je treba plačati državno takso v višini 1 % vrednosti civilne zadeve, pri čemer se upošteva obseg pritožbe. Višina državne takse se določi na podlagi člena 59 zakona o državnih taksah. Državna taksa ni nižja od 100 EUR ali višja od 4 760 EUR.

Za vložitev pritožbe pri okrožnem ali vrhovnem sodišču je treba plačati državno takso v višini 70 EUR.

Državna taksa se lahko plača z bančnim nakazilom na kateri koli bančni račun ministrstva za finance: SEB Pank – številka bančnega računa EE571010220229377229 (SWIFT: EEUH22XX), Swedbank – številka bančnega računa EE062200221059223099 (SWIFT: HABAE2XX), Luminor Bank – številka bančnega računa EE221700017003510302 (SWIFT: RIKOEE22), LHV Pank – številka bančnega računa EE567700771003819792 (BIC/SWIFT: LHVBE22).

Če sodba sodišča, izdana v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti, ni prostovoljno izvršena, so za izvršbo pristojni [izvršilni organi](#).

Sodišča, ki odločajo o vlogah v okviru evropskega postopka v sporih majhne vrednosti (glej točko 1.2), so pristojna za sprejetje ukrepov iz člena 23.

1.3 Obrazci

Za poenostavljene postopke ni nacionalnih standardnih obrazcev.

1.4 Pomoč

Pravna pomoč se zagotovi v skladu s postopkom, ki je določen v [zakonu o pravni pomoči, ki jo financira država \(riigi õigusabi seadus\)](#), in poglavju 18, podpoglavje 6, zakonika o civilnem postopku. O dodelitvi pravne pomoči, ki jo financira država, se odloča na podlagi vloge zadevne osebe.

Stranka v sodnem postopku v civilni zadevi predloži vlogo za pridobitev pravne pomoči, ki jo financira država, pri sodišču, ki obravnava zadevo ali je pristojno za njeno obravnavo.

Fizična oseba lahko prejme pravno pomoč, ki jo financira država, če ji njen finančni položaj, ko potrebuje pravno pomoč, ne omogoča plačila ustreznih pravnih storitev, ali če pravnih storitev ne zmore plačati delno ali v obrokih, ali če ji finančni položaj po plačilu pravnih storitev ne omogoča pokritja osnovnih stroškov preživljanja.

Pravna pomoč, ki jo financira država, se odobri fizični osebi, ki ima ob predložitvi vloge za pravno pomoč prebivališče v Republiki Estoniji ali drugi državi članici Evropske unije ali je državljan ali državljanka Republike Estonije ali druge države članice Evropske unije. Stalno prebivališče je določeno na podlagi člena 62 Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1). Drugim fizičnim osebam se pravna pomoč odobri le, če so do nje upravičene v skladu z mednarodno obveznostjo, ki je za Estonijo zavezujoča.

1.5 Pravila o pridobivanju dokazov

V nasprotju s standardnim postopkom za obravnavo tožbe lahko sodišče v zadevi, ki jo obravnava po poenostavljenem postopku v skladu s členom 405 zakonika o civilnem postopku, pridobi dokaze tudi na lastno pobudo. Sodišče lahko obide pravne določbe o zahtevah glede oblike, v kateri se predložijo in pridobijo dokazi, in kot dokaz prizna tudi dokazna sredstva, ki niso bila dana pod prisego, vključno z izjavami strank v postopku.

V listinskem postopku se kot dokaz sprejmejo samo listine, ki so jih predložile stranke, in izjave strank pod prisego. Dokazi se lahko predložijo le v zvezi s tožbo za denarno plačilo, ki izhaja iz menice ali čeka, ali tožbo za prisilno izvršbo, ki izhaja iz hipoteke ali hipoteke na ladji, in o tem, ali je listina pristna ali ponarejena. Drugi dokazi se ne sprejmejo in ugovori se ne upoštevajo. V listinskem postopku ni mogoče vložiti nobenih drugih zahtevkov ali nasprotnih zahtevkov. Za dokaz stranskega zahtevka, ki izhaja iz menice ali čeka, zadostuje utemeljitev zahtevka.

Pravila za pridobivanje dokazov so določena v poglavju 25 zakonika o civilnem postopku. Če ni z zakonom določeno drugače, morata obe stranki v tožbi dokazati dejstva, na katerih temeljijo njihovi zahtevki in ugovori. Če ni z zakonom določeno drugače, se lahko stranki dogovorita o drugačni porazdelitvi dokaznega bremena, kot je zakonsko določena, in o naravi dokazov za dokazovanje nekaterih dejstev. Dokaze predložijo stranke v postopku. Sodišče lahko stranke pozove, naj predložijo dodatne dokaze. Če stranka v postopku, ki želi predložiti dokaze, teh ne more predložiti sama, lahko zahteva, da dokaze pridobi sodišče. Ko stranka v postopku predloži dokaze ali zahteva, da jih pridobi sodišče, mora pojasniti, katera dejstva, ki so pomembna za zadevo, želi dokazati s predložitvijo teh dokazov ali zahtevo za njihovo pridobitev. Vsaka zahteva za pridobitev dokazov mora vključevati tudi informacije, ki pridobitev omogočajo. V predhodnem postopku sodišče strankam določi rok, do katerega morajo predložiti dokaze ali zahtevati, da jih pridobi sodišče. Če je zahteva stranke v postopku, da dokaze pridobi sodišče, zavrnjena, ker stranka ni vnaprej plačala stroškov, povezanih s pridobitvijo dokazov, čeprav je sodišče zahtevalo plačilo, stranka nima pravice zahtevati, da se taki dokazi pridobijo pozneje, če bi se zaradi ugoditve taki zahtevi zadeva preložila.

Če je treba dokaze pridobiti zunaj krajevne pristojnosti sodišča, ki vodi postopek v zadevi, lahko sodišče, ki obravnava zadevo, odloči, da se sodišču s krajevno pristojnostjo na območju, na katerem se lahko pridobijo dokazi, pošlje posebno zaprosilo za procesno dejanje. Posebno zaprosilo se izpolni v skladu s postopkom, vzpostavljenim za izvedbo zahtevanega procesnega dejanja. Stranke v postopku so obveščene o času in kraju izvedbe procesnega dejanja, vendar odsotnost stranke ne prepreči izpolnitve posebnega zaprosila. Zapisnik o procesnem dejanju in dokazih, pridobljenih v skladu z zaprosilom, se nemudoma pošlje sodišču, ki obravnava zadevo. Če pridobivanje dokazov s strani sodišča, ki vodi postopek v zadevi na podlagi posebnega zaprosila, privede do spora in je nadaljnje pridobivanje dokazov odvisno od rešitve tega spora, ki ga sodišče, ki obravnava vprašanje na podlagi posebnega zaprosila, ne more rešiti, o sporu odloči sodišče, ki odloča o glavni zadevi. Če sodišče, ki izpolnjuje posebno zaprosilo, meni, da je v interesu odločanja o zadevi ustrezno, da postopek pridobivanja dokazov preda drugemu sodišču, predloži drugemu sodišču prošnjo v zvezi s tem in obvesti stranke v postopku.

Dokazi, pridobljeni v drugi državi v skladu z njeno zakonodajo, se lahko uporabijo v civilnem postopku v Estoniji, razen če so procesna dejanja, opravljena za pridobitev dokazov, v nasprotju z načeli estonskega civilnega postopka. V skladu z Uredbo (EU) 2020/1783 Evropskega parlamenta in Sveta o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah je senat estonskega sodišča, ki je zaprosilo za pridobivanje dokazov v skladu s postopkom iz Uredbe, ali sodnik, ki deluje na podlagi sklepa takega sodišča, lahko navzoč pri pridobivanju dokazov, ki ga izvaja tuje sodišče, in pri njem sodeluje. Stranke v postopku, njihovi zastopniki in izvedenci lahko pri takem pridobivanju dokazov sodelujejo v enakem obsegu, kot lahko sodelujejo pri pridobivanju dokazov v Estoniji. Kadar lahko estonsko sodišče v skladu s členom 19(3) Uredbe neposredno pridobi dokaze v drugi državi članici Evropske unije, lahko pri pridobivanju dokazov sodeluje senat sodišča, ki obravnava zadevo, sodnik, ki deluje na podlagi sklepa, ali izvedenec, ki ga imenuje sodišče.

Če je treba dokaze pridobiti zunaj Evropske unije, sodišče zaprosi za pridobivanje dokazov po pristojnem organu v skladu s Konvencijo o pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah v tujini. Sodišče lahko pridobi dokaze v tuji državi tudi po veleposlaniku ali pooblaščenem konzularnem uradniku, ki zastopa Republiko Estonijo v tej državi, če zakonodaja te države tega ne prepoveduje.

Stranka, ki je predložila dokaze ali zahtevala njihovo pridobitev, se lahko dokazom odreče ali jih umakne samo s soglasjem nasprotne stranke, razen če je z zakonom določeno drugače.

1.6 Pisni postopek

Zadeva, obravnavana po poenostavljenem postopku, se lahko obravnava po pisnem postopku. Sodišče zagotovi spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin ter bistvenih procesnih pravic strank v postopku in stranko na njeno zahtevo zasliši. V ta namen ni treba sklicati sodne obravnave. Sodišče lahko opusti pisni predhodni postopek ali sodno obravnavo.

Zadeva, obravnavana po listinskem postopku, se lahko obravnava po pisnem postopku, če se stranke s tem strinjajo.

1.7 Vsebina sodbe

Sodba vsebuje uvod, izrek, opis zadeve in obrazložitev. V poenostavljenem postopku lahko sodišče izda sodbo

brez opisa zadeve ali obrazložitve. Če sodišče tožbo obravnava po poenostavljenem postopku, se lahko v opisnem delu sodbe omeji na navedbo zgolj pravnih razlogov in dokazov, na katere je oprlo svoje ugotovitve.

Okrajno sodišče, ki izda sodbo v zadevi, v kateri je uporabilo poenostavljeni postopek, lahko navede, da je pritožba dopuščena. Na splošno sodišče pritožbo dopusti, če meni, da je odločitev pritožbenega sodišča potrebna za pridobitev mnenja okrožnega sodišča glede nekega pravnega vprašanja. Dopustitve pritožbe ni treba utemeljiti.

V listinskem postopku se tožba zavrne, če tožeča stranka zahtevka ne dokaže z dokazi, dovoljenimi v listinskem postopku. V tem primeru se lahko tožba ponovno vloži po standardnem postopku. Če sodišče tožbi v listinskem postopku kljub ugovorom tožene stranke ugodi, izda sodbo, s katero tudi omeji pravico tožene stranke, da v prihodnje brani svoje pravice. Za namene pritožbe in prisilne izvršbe se sodba s pridržkom šteje za pravnomočno sodbo. Če se ugovor, ki bi bil lahko vložen po listinskem postopku, reši s sodbo s pridržkom, lahko tožena stranka ta ugovor pozneje ponovno vloži le, če se sodba s pridržkom razveljavi ali spremeni.

1.8 Povračilo stroškov

Splošna načela:

- Stroške tožbe nosi stranka, ki v zadevi ni uspela.
- Stranka, ki ni uspela, drugi stranki med drugim povrne vse nujne zunajsodne stroške, nastale zaradi sodnega postopka. Strankam se povrnejo vsi zunajsodni stroški, ki bi se povrnili priči, vključno z nadomestilom za izgubo zaslužka ali drugih stalnih dohodkov, in sicer na enaki podlagi in v enakem obsegu, kot se povrnejo pričam.
- Stroški postopka pravnega zastopnika stranke se povrnejo v skladu z istimi pravili, kot se uporabljajo za stroške postopka stranke.
- Sodišče lahko odloči, da stranke same nosijo stroške v celoti ali delno, če bi bila naložitev stroškov nasprotne stranke stranki, ki v zadevi ni uspela, skrajno nepoštena ali nerazumna.
- Če je tožbi delno ugodeno, stranke krijejo stroške postopka v enakih delih, razen če sodišče stroške postopka razdeli sorazmerno z delom, v katerem je bilo tožbi ugodeno, ali odloči, da morajo stranke stroške delno ali v celoti kriti same.

1.9 Možnost pritožbe

Sodišče v izreku sodbe, izdane v poenostavljenem postopku, navede pravila in rok za pritožbo. Zoper sodbo, izdano v poenostavljenem postopku, se lahko vloži pritožba v skladu s standardnim postopkom. Okrožno sodišče lahko pritožbo obravnava po poenostavljenem postopku ne glede na to, ali je okrajno sodišče to dovolilo, pritožba pa se lahko vloži ne glede na dovoljenje okrajnega sodišča. Okrožno sodišče ne sme zavrniti obravnave pritožbe samo zato, ker uporablja poenostavljeni postopek.

Zoper sodbo, izdano v listinskem postopku, se lahko vloži pritožba v skladu s standardnim postopkom.

Stranka in tretja oseba s samostojnim zahtevkom se lahko pritožita zoper sodbo sodišča prve stopnje. Tretja oseba brez samostojnega zahtevka lahko vloži pritožbo pod pogoji iz člena 214(2) zakonika o civilnem postopku.

Pritožba se ne sme vložiti, če sta se v vlogi, predloženi sodišču, obe stranki odpovedali pravici do vložitve pritožbe.

Pritožba se lahko vloži v 30 dneh od vročitve sodbe pritožniku, vendar najpozneje v petih mesecih od objave sodbe sodišča prve stopnje.

Če je v roku za pritožbo izdana dopolnilna sodba, začne rok za pritožbo teči od datuma, ko je razglašena dopolnilna sodba, tudi v zvezi s prvotno sodbo. V primerih, v katerih je izpuščeni del dodan sodbi brez opisa zadeve ali obrazložitve, začne rok za pritožbo znova teči od datuma, ko je razglašena popolna sodba.

Če stranki v zvezi s tem dosežeta dogovor in obvestita sodišče, se lahko rok za pritožbo skrajša ali podaljša do pet mesecev od objave sodbe.

Stranka v pritožbenem postopku lahko zoper sodbo okrožnega sodišča vloži kasacijsko pritožbo pri vrhovnem sodišču, če je okrožno sodišče bistveno kršilo določbo procesnega prava ali nepravilno uporabilo določbo

materialnega prava. Tretja oseba brez samostojnega zahtevka lahko vloži kasacijsko pritožbo pod pogoji iz člena 214(2) zakonika o civilnem postopku.

Kasacijska pritožba se ne sme vložiti, če sta se v vlogi, predloženi sodišču, obe stranki odpovedali pravici do vložitve pritožbe.

Kasacijska pritožba se lahko vloži v 30 dneh od vročitve sodbe pritožniku, vendar najpozneje v petih mesecih od objave sodbe okrožnega sodišča.

■ Zadnja posodobitev: 31/12/2024

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.